וכ"ם ה"ל בנתערב. מתנה אחת מן הבכור בשיעור מתן [ב] ד' מתנות מן העולה ודקאמר יתנו במתן ד' יתנו חמשתן קאמר שיהו ניתנין ד' מתנות ולאי מן העולה ואתא רבי יהושע למימר יש בילה ודיו במתנה אחת על שניהן ולא יעבור על בל תוסיף דלית ליה רואין:

הכא בל תוסיף מהיכא. הרי אין כאן מן הבכור אלא כדי מתנה [ג]: **אלא אמר רבא.** בל הגך שנויי דשנינן לא תשנין [יא] דולאי התחתונים עלו לו דקתני בין לשם שירים בין לתחילת עולה קאמר ומתני' דמתן ד' במתנה אחת בדאיכא טובא מכל חד קאמר ואפ"ה לא תשמע מינה לר"א יש בילה דתקשה לרב אשי דאיכא לשנויי [יב] הא מתני' דלעיל דעליונים ותחתונים ומתני' דמתן ד' במתן אחת לאו בבולו פליגי אלא בתערובת בוסות וקאמר ר"א בעליונים ותחתונים דיתן שניהם למעלה ולמטה ושניהם כשרין ורואה אני את דם (חטאת) [יג] למעלה כאילו הוא מיס וכן בעולה ובכור נותן ד' מכל כוס וכוס ורואה אני את התוספת כאילו הוא מיס [יד](וכן בעולה ובכור) ורבנן לית להו רואין ושפך לאמה. ואע"ג דהך פלוגתא בבולו [טו] נמי איכא לאיפלוגי בהבי [טז] ועוד פליגי נמי ביש בילה ואין בילה מיהו הך [יז] מתניתא דקתני והתחתונים עלו לו דמשמע יש בילה ומתני' נמי דקתני הרי הוא עובר על בל תוסיף דמשמע דבאיעריב טובא קאי ואפ"ה מכשר משמע [יח] דיש בילה וע"כ לאו בבולו קיימי דלעולם לר"א אין בילה דאי [יט] בבולו לא הוה מכשיר ר"א לא בבכור ולא [כ] בעולה דללמא מהאי קא יהיב ומהאי לא קיהיב אלא א"כ נתערבו ד' באחת וכן בעולה ועולה [כא] אלא א"כ נתערבו ד' בד' ולא בחטאת ועולה אלא ברובא עליונים וקיהיב למעלה שיעור תחתונים ועוד וחטאת לבדה תעלה לו. ולרבנן יפסף לאמה לית להו רואין: **שיקריב** [כב]. דרבנן נמי אית להו רואין ומתני' לאו רבי יהודה היא: **שר"א אומר יקריב** [כג]. ואפי' לא קרב אחד מהם דדריש [ד] מוס בס לא ירלו לכם בעייה הוא [כד] משמע הא ע"י תערובת ירלו בין בבולו כו' ומדר' יהודה נשמע לרבנן דפליגי עליה במתני' ומוקמי פלוגתא ברואין ואף [כה] בחטאת ועולה בין [כו] בבוסות קיימי וקתני לר"א התחתונים עלו לו וגבי עולה ובכור נמי מכשיר במתני' אלמא יש בילה: **ומשני רבי יהודה אליבא דר"א.** דמוקי פלוגתא בבעלת מוס דאין כשר לר"א [כז] אלא א' ומתני' [כח] בין בבוסות ומוקי לה רב אשי [כט] לענין בלול כגון דרובא כשר וקיהיב במזבח שיעור בעלת מוס ועוד [ל] אבל לרבנן דפליגי עליה דר' יהודה ומוקמי' [לא] פלוגתא אף בהיכא דשניהם כשרין ומכשר להו לתרוייהו בבוסות פליגי ר"א ורבנן ומש"ה מכשיר רבי אליעזר בתרוייהו דאי בבולו לא הוה מכשר אלא [לב] כדאוקימנא לעיל: **לא שנו.** הך פלוגתא דחטאת ועולה דמתני' דלעיל דאמרי רבנן יפסף לאמה: אלא בתחלת חטאת ועולה. שנתערבו לפני מתן דמס בההיא פסלי רבנן דלית להו רואין ואסור לשנות את מקומן לתת את העולה למעלה מן החוט מפני הכשר חטאת: **אבל סוף חטאת.** שנתערב בתחלת עולה שנתערבו (בו) שירי חטאת בתחילת עולה אין כאן מחלוקת ויתנם למטה מן החוט דמקום תחילת מתן עולה כשר לשירי חטאת ויזרקם לקיר המזבח ומאיליהן שותתין ליסוד ואין כאן שיוי מקום: **לריכין אילטבא.** שיפסכם על גבי היסוד ממש העשוי כאילטבא ולא יזרקם לקיר הזקוף כמשפט עולה ובסוף חטאת ועולה נמי לרבנן יפסף לאמה. ולקמן [ע"ב] מותיב ליה מהא דתניא לעיל נתן למעלה ולא נמלך אלו ואלו מודים שיחזור ויתן למטה: **עדיין היא מחלוקת.** אף בסוף חטאת ותחילת עולה דלאו חד מקום הוא ולר"א דאית ליה רואין כשר ולרבנן יפסף לאמה: **קדש הס.** בבכור כתיב ומשמע ליה הס בהוייתן יהו שאם נתערבו בדמים אחרים לא אבדו את שמם ויקרבו ולרבנן מיתוקמא כגון שנתערב בתחתונים כמותו ולא בחטאת [לג] ומאי לאו דאיערב בסוף עולה שהוא שירים והולכין למקום שירי חטאת כדאמרן באיזהו מקומן (לעיל נח.). תן יסוד למזבח של עולה וקתני דתחילת בכור כשר בו לכתחלה שמקומו מקום תחילת עולה אלמא מקום תחילת עולה ותחלת בכור הוא מקום כשר לשפיכת שירים לכתחלה: **לא תחילת עולה ובכור.** דשניהם מקום אחד להם וכיון דלרבנן יש בילה שניהם כשירין: **ומאי קא משמע לן.** קרא הואיל ומקום אחד להן: **דאין עולין מבטלין זה את זה.** ואפילו אחד מרובה על חבירו לא בטל המועט: **האי מולקא מדם הפר ומדם השעיר נפקא לן.** במנחות בהקומץ רבה (דף כב.) שמערבין דם פר ודם השעיר [שלא] יה"כ במתן [לד] דם קרנות המזבח הפנימי והדבר ידוע שדם הפר מרובה מדם השעיר מכאן לעולין שאין מבטלין זה את זה: **איכא דנפקא ליה כו'.** ולקמן [ע"ב] מפרש פלוגתא בשמעתא: **והקריבו וזרקו מה ת"ל דם דם.** גבי עולה קאי בת"כ [לה] ושחט את בן הבקר והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם [וזרקו את הדם] והקריבו בני אהרן וזרקו אל [לו] המזבח היה לו לומר ואין צריך לכתוב דם דמה יש לו לקבל וזורק ע"י שחיטה אם לא דם מה ת"ל דם דם: ה"ג **מנין אתה אומר נתערב דם עולה בדם עולה בדם תמורה דם עולה בדם חולין שיקרבו ת"ל**

ה"ג **אבל סוף חטאת ועולה.** במתנה שניה של עולה מיירי שהיא בקרן מערבית דרומית דזה מקום שירים של חטאת אבל במתנה ראשונה של עולה יספך לאמה לרבנן דאין זה מקום שירים [לו] דדם עולה בקרן מזרחית לפונית ושירים בקרן מערבית דרומית מיהו י"ל כיון דיסוד דרומי אינו מן הפסוק אלא מטעמא דבעי' בסמוך לו (לעיל דף נג.) דומיא דשירים פנימיים א"כ אין קפידא אם יתנם במזרחית לפונית להכשיר דם תחלת עולה וכן מוכיח קלת בסמוך גבי נתן למעלה ולא נמלך יחזור ויתן למטה ובעי לאוכוחי דמקום עולה מקום שירים ומשמע שלא נתן עדיין כלל מתנות עולה (בלבדן) [לז] א"נ יפנה דרך שמאל ויתן תחלה בקרן מערבית דרומית שהוא מקום שירים ויתן שירים בשתי קרנות: ה"ג לח] **מאי קמ"ל.** תימה טובא קא משמע לן [מ] דיקרבו למר כדאית ליה ב' מתנות שהן ד' ולמר מתן אחד אע"ג דעבר על בל תגרע אז בל תוסיף ושמא י"ל כיון דיהיב לשם מיס ליכא בל תוסיף וגם לא משוס בל תגרע כיון דשב ואל תעשה ומתקן קרבנו ובלא מ) קרא נמי. ברו"ך: **תנאי היא איכא דנפקא לה מהכא ואיכא דנפקא לה מהכא.** תימה למה דוחק לומר תנאי היא דבהקומץ רבה (מנחות כב:) פריך ואימא עד דאיכא מין ומינו ועולין קשיא לימא קרא קדש מא] הס אילטריך דאם אינו ענין למין ומינו ועולין תנהו לענין לעולין לחוד אפילו הוי שלא מינו ועוד קשה דהכא אליבא דר' יוחנן קיימא והתם קאמר רבי יוחנן לההיא דרשה דולקח מדם הפר וע"ק נימא דאילטריך משוס דס"ד שיספך לאמה כדי שלא יעבור על בל תוסיף ועל בל תגרע מב] וע"ק דמאי שנתערבו למטה בלמעלה דמודה ר' יהושע דיספך ואין משנים זה מג] להכשיר זה ומתן אחת במתן ד' משנים ועובר על בל תגרע וכי תימא משוס דמתן ג' אי אמרת יספך אין שייך לשלם תחתיהם כגון בכור ומעשר שנפסל אבל עולה וחטאת שנפסל דאפשר לשלם תחתיהם יספך עולת נדבה מאי איכא למימר ומיהו [מד] י"ל דלא דמי דיתנים למעלה בניתנים למטה אין לו לפסול בידים דס עולה להכשיר דס חטאת אבל הכא שאינו פוסלו בידים אלא עומד במקומו [מה] שב ואל תעשה שאני ומיהו לר"א קשה דמשנה דחייב ליתן ב' מתנות [מו] לבד מתנה אחת ועובר משוס בל תוסיף ובניתנין

הא, דאי הוה צריך תרי קראי אמאי איכא לאקשויי ממאי דקרא תנייא למר משוס מין במינו ולמר משוס עולים, אימא איפכא, וכי פריך דהקומץ רבה ואימא עד דאיכא מין ומינו ועולין ה"ס דס"מ למפרך הכי אלא על כרחך טעמא איכא והכא הוא טעמא דמשני כי איכא תרי קראי משני בחד קרא (ריב"א ד"ל. ב"ש):

מ) תוספ' פ"ח ה"ד, וכעי"ז לעיל עז. ותוספ' שם ה"ה, **נ)** רעי' לעיל נב. ובתו' ד"ה גג, **ג)** [מנחות כב: כג. תמורה ה:], **ד)** ויקרא כב כה, **ס)** ויקרא נדבה פרש' ד ה"ז.

שינויי נוסחאות

א) ל"ל בנתערב ארבע באחת (*ש"מ): **ב)** ל"ל רבה בגמרא ובכ"י (*ש"מ): **ג)** בש"מ וכ"י נוסף וראה אני דם בעלת מום למעלה כאילו הוא מים: **ד)** ל"ל אבל לרבנן (ב"ש): **ה)** ל"ל ותחלת עולה (ש"מ): **ו)** ל"ל ריש לקיש (*ש"מ). וכ"ל בילקוט פ' אחרי רמז תקע"ס (הגרי"ב): **ז)** ל"ל רבי יוחנן ואיתימא ר"א אמר. וכ"ל בילקוט סס (*הגרי"ב): **ח)** גי' ש"מ והקריבו וזרקו מה ת"ל כו' והסלר ממקן. והיא גי' רש"י: **ט)** תיבת מתן נמחק (*ש"מ): **י)** מתנה אחת (ש"מ): **יא)** ל"ל תשנינהו (ש"מ): **יב)** לשנויי דמתני' דלעיל כו' כל"ל (כתה"י): **יג)** ל"ל העולה (כתה"י וגליון): **יד)** ש"מ וכ"ק מ"ג, וכן בכת"י ליפא. ובל"ק גרים וכן בעולה ועולה. ופי' מתן ד' במתן ד'. ונח"ק דוחה גי' זו ע"ש: **טו)** ל"ל ברובה (גליון). ובש"מ מחק תיבת בבלול, אבל בכת"י איתא וכן בכי"ב וג' וכ"ש לא מתקיים. ואולי הוא ע"ש בש"מ: **טז)** בהבי ולאפלוגי נמי ביש כו' כל"ל (ש"מ וב"ש): **יז)** ל"ל הגך מתניתא דקתני בהו (*שמכ"י): **יח)** ל"ל דמשמע יש בילה, לאו בבלול כו' (שמכ"י וב"ש): **יט)** ל"ל ראי (ש"מ): **כ)** תיבת ולא נמחק (ש"מ וב"ש). [וכתב ע"ז הכ"ש עדני ז"ל ולא ידענא מ"ט. ולכאו' כוונת ש"מ לגתנין במתנה א' שנתערבו בניתנין במתן ד' דסיינו "בכור בעולה" וכדמסיים אא"כ נתערבו ד' בד'): **כא)** ל"ל ושלמים (ש"מ וגליון): **כב)** ל"ל שיקרב (*ש"מ): **כג)** ל"ל יקרב (*ש"מ): **כד)** תיבת הוא נמחק (ש"מ): **כה)** ל"ל אף (צ"ק): **כו)** ל"ל דבין (ש"מ): **כז)** תיבת לר"א נמחק (צ"ק): **כח)** ל"ל מוקי מתני' (ש"מ): **כט)** רב אשי לר"א לענין כל"ל (צ"ק): **ל)** כאן הס"ל ומה"ד אבל לרבנן כו'. ולה לות ד' (כי"ג): **לא)** ל"ל ומוקמי (שמכ"י): **לב)** ל"ל אלא בחד (ש"מ): **לג)** כאן הס"ל ומה"ד מאי לאו כל"ל (*שמכ"י): **לד)** ל"ל למתן קרנות. ותיבת דם נמחק (ש"מ): **לה)** ל"ל על (ש"מ): **לו)** שירים דמתנה ראשונה של עולה בקרן כו' כל"ל (ש"מ): **לז)** ל"ל ש"מ: **לח)** ל"ל ב"ש: **לט)** ל"ל בדרי"ך (גליון): **מ)** ל"ל דמשמע יש בילה, לאו בבלול כו' (שמכ"י וב"ש): **מא)** ל"ל הגך מתניתא דקתני בהו (*שמכ"י): **מב)** ל"ל דמשמע יש בילה ומתני' נמי דקתני הרי הוא עובר על בל תוסיף דמשמע דבאיעריב טובא קאי ואפ"ה מכשר משמע [יח] דיש בילה ועכ"ל לאו בבלול קיימי דלעולם לר"א אין בילה דאי [יט] בבלול לא הוה מכשיר ר"א לא בבכור ולא [כ] בעולה דללמא מהאי קא יהיב ומהאי לא קיהיב אלא א"כ נתערבו ד' באחת וכן בעולה ועולה [כא] אלא א"כ נתערבו ד' בד' ולא בחטאת ועולה אלא ברובא עליונים וקיהיב למעלה שיעור תחתונים ועוד וחטאת לבדה תעלה לו. ולרבנן יפסף לאמה לית להו רואין: **שיקריב** [כב]. דרבנן נמי אית להו רואין ומתני' לאו רבי יהודה היא: **שר"א אומר יקריב** [כג]. ואפי' לא קרב אחד מהם דדריש [ד] מוס בס לא ירלו לכם בעייה הוא [כד] משמע הא ע"י תערובת ירלו בין בבלול כו' ומדר' יהודה נשמע לרבנן דפליגי עליה במתני' ומוקמי פלוגתא ברואין ואף [כה] בחטאת ועולה בין [כו] בבוסות קיימי וקתני לר"א התחתונים עלו לו וגבי עולה ובכור נמי מכשיר במתני' אלמא יש בילה: **ומשני רבי יהודה אליבא דר"א.** דמוקי פלוגתא בבעלת מוס דאין כשר לר"א [כז] אלא א' ומתני' [כח] בין בבוסות ומוקי לה רב אשי [כט] לענין בלול כגון דרובא כשר וקיהיב במזבח שיעור בעלת מוס ועוד [ל] אבל לרבנן דפליגי עליה דר' יהודה ומוקמי' [לא] פלוגתא אף בהיכא דשניהם כשרין ומכשר להו לתרוייהו בבוסות פליגי ר"א ורבנן ומש"ה מכשיר רבי אליעזר בתרוייהו דאי בבולו לא הוה מכשר אלא [לב] כדאוקימנא לעיל: **לא שנו.** הך פלוגתא דחטאת ועולה דמתני' דלעיל דאמרי רבנן יפסף לאמה: אלא בתחלת חטאת ועולה. שנתערבו לפני מתן דמס בההיא פסלי רבנן דלית להו רואין ואסור לשנות את מקומן לתת את העולה למעלה מן החוט מפני הכשר חטאת: **אבל סוף חטאת.** שנתערב בתחלת עולה שנתערבו (בו) שירי חטאת בתחילת עולה אין כאן מחלוקת ויתנם למטה מן החוט דמקום תחילת מתן עולה כשר לשירי חטאת ויזרקם לקיר המזבח ומאיליהן שותתין ליסוד ואין כאן שיוי מקום: **לריכין אילטבא.** שיפסכם על גבי היסוד ממש העשוי כאילטבא ולא יזרקם לקיר הזקוף כמשפט עולה ובסוף חטאת ועולה נמי לרבנן יפסף לאמה. ולקמן [ע"ב] מותיב ליה מהא דתניא לעיל נתן למעלה ולא נמלך אלו ואלו מודים שיחזור ויתן למטה: **עדיין היא מחלוקת.** אף בסוף חטאת ותחילת עולה דלאו חד מקום הוא ולר"א דאית ליה רואין כשר ולרבנן יפסף לאמה: **קדש הס.** בבכור כתיב ומשמע ליה הס בהוייתן יהו שאם נתערבו בדמים אחרים לא אבדו את שמם ויקרבו ולרבנן מיתוקמא כגון שנתערב בתחתונים כמותו ולא בחטאת [לג] ומאי לאו דאיערב בסוף עולה שהוא שירים והולכין למקום שירי חטאת כדאמרן באיזהו מקומן (לעיל נח.). תן יסוד למזבח של עולה וקתני דתחילת בכור כשר בו לכתחלה שמקומו מקום תחילת עולה אלמא מקום תחילת עולה ותחלת בכור הוא מקום כשר לשפיכת שירים לכתחלה: **לא תחילת עולה ובכור.** דשניהם מקום אחד להם וכיון דלרבנן יש בילה שניהם כשירין: **ומאי קא משמע לן.** קרא הואיל ומקום אחד להן: **דאין עולין מבטלין זה את זה.** ואפילו אחד מרובה על חבירו לא בטל המועט: **האי מולקא מדם הפר ומדם השעיר נפקא לן.** במנחות בהקומץ רבה (דף כב.) שמערבין דם פר ודם השעיר [שלא] יה"כ במתן [לד] דם קרנות המזבח הפנימי והדבר ידוע שדם הפר מרובה מדם השעיר מכאן לעולין שאין מבטלין זה את זה: **איכא דנפקא ליה כו'.** ולקמן [ע"ב] מפרש פלוגתא בשמעתא: **והקריבו וזרקו מה ת"ל דם דם.** גבי עולה קאי בת"כ [לה] ושחט את בן הבקר והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם [וזרקו את הדם] והקריבו בני אהרן וזרקו אל [לו] המזבח היה לו לומר ואין צריך לכתוב דם דמה יש לו לקבל וזורק ע"י שחיטה אם לא דם מה ת"ל דם דם: ה"ג **מנין אתה אומר נתערב דם עולה בדם עולה בדם תמורה דם עולה בדם חולין שיקרבו ת"ל**

סז א מיי' פ"ב מהל' פסה"מ הלכה יא:

תורה אור השלם

1. אֹוֹ בְּבוֹר שׁוֹר אוֹ בְּבוֹר כֶּשֶׂב אוֹ בְּבוֹר עֵז לֹא תִמְצָאֶנּוּ קֹדֶשׁ הֵם אֶת דָּמָם תִּזְרֹק עַל הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת חֶלְבָּם הַקְטֵיר אִשֶּׁה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃

במדבר יח, יז

2. וְיָצָא אֶל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה וְכִפֶּר עָלָיו וְלָקַח מִדַּם הַפָּר וּמִדַּם הַשָּׂעִיר וְנָתַן עַל קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃

ויקרא טז, יח

3. וְשָׁחַט אֶת בֶּן הַבָּקָר לִפְנֵי יְהוָה וְהִקְרִיבוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃

ויקרא א, ה

שיטה מקובצת (המשך)

ר"א וכגון ומש"ה מכשיר ר' אליעזר בתרוייהו משום דאית ליה רואין ורואה אני את דם חטאת למטה כאילו הוא מים ורבנן לית להו רואין ושפך לאמה, אבל מתני' אי איירי בבלול לא מצי לאוויי הכי (תמוכה) [כדמוכח] לעיל מבל תוסיף: **שיריים** צריכין איצטבא. עיין בתוס' לעיל דף (נא) [נכ] ע"א [ד"ה גג יסוד]: **עדיין** היא בחלוקת. ולרבנן יספך לאמה דאין לשנות של תחלת עולה שהוא מוקיפה בשביל הכשר שיריים שנעשין איצטבא, וכן תיקנה תסוי: **תוד"ה** אבל סוף חטאת ועולה. בבתנה שניה של עולה מייירי בו'. נ"כ ח"ל ריב"א ז"ל נראה בעיני דאפילו בתתנה דאשונה של עולה מייירי דאע"ג דמתנה דאשונה בקרן מזרחית לפונית ושיריים בקרן מערבית דרומית מ"מ לאמורה מצות שירים קיים ולא הקפיד הכתוב אלא משום דפגע ביה בריבא, דאע"פ שמזה הטעם לא הייתי קובע מקום כדפריטית באיזהו מקומן מ"מ טעמיה דקרא הכי הוי שלא יעביר על המצוה אלא דלא הויא קובע לו מקום אי לאו דגלי קרא. וע"ל מהאי טעמא נמי יש לי לומר דאם יראה יראה ליתן מתנה דאשונה של עולה בקרן מערבית דרומית שהוא מקום שירים יתן דבל מה שיתן בקרן מזרחית לפונית תהלה אינו אלא משום דאין מעבירין על המצות ומצות מצוה מיהא קיים אפילו בעביר הלבך לא יספך לאמה עכ"ל ז"ל (ב"ש): **בא"ד** דדם עולה בקרן מזרחית צפונית ושירים בקרן מערבית דרומית. ומיהו קשה דבס' איזהו מקומן מוכח דעולה נופיה טעונה גב דיסוד למעוטי זקיפה דיסוד כדקאמר מהו דמימא מוקיפה דיסוד קמ"ל אגבו דיסוד, ושיריים הוי בזקיפה, וי"ל דהא דממעטו התם היינו זקיפה דיסוד למטה מן היסוד כדמשמע ליצאה דהתם דקאמר התם זקיפת יסוד דהיינו למטה מן היסוד אבל זקיפה שלמעלה מן היסוד אין זה זקיפה דיסוד אלא זקיפה דטובב אלמא דלא מייירי לעיל אלא בזקיפה שלמעלה מן היסוד אבל זקיפה שלמעלה מן היסוד מקרי שפיר גב היסוד דהיינו זקיפה דטובב, ולא מלינא אמרת גב יסוד ממש כיון דמתיב בסביב בעולה ולא מצכתת סביב בשפיכה על גב היסוד אלא מוריקה בזקיפה כנגד חודו של קרן דהדם מתפזר אילך ואילך (מהר"פ): ד"ה מאי קמ"ל תיבמה וכו'. ובתוס' מהכ"פ תילגו וי"ל אי הלי דינא ילפינן ליה מקרא א"כ הוי ליה לאתויי הלי קרא בממני' גבי מתלוקת דר' אליעזר ור' יהושע: ד"ה תנאי היא כו' תימה למה דוחק לומר כו'. נ"כ ותירץ לי רבינו דפשיטא ליה דבתר קרא סני מדלא מייתי אלא חד קרא בבריתא ובמילתיה דר' יוחנן ומדר' יוחנן אדר' יוחנן לא קשיא דהכא[מז] לא קאמר אלא אליבא דהך בריתא ואיהו ס"ל דאין מערבין לקרנות. ולי נראה להוסיף על טעם זה דעל כרחך מחד קרא

סז א מיי' פ"ב מהל' פסה"מ הלכה יא:

תורה אור השלם

1. אֹוֹ בְּבוֹר שׁוֹר אוֹ בְּבוֹר כֶּשֶׂב אוֹ בְּבוֹר עֵז לֹא תִמְצָאֶנּוּ קֹדֶשׁ הֵם אֶת דָּמָם תִּזְרֹק עַל הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת חֶלְבָּם הַקְטֵיר אִשֶּׁה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃

במדבר יח, יז

2. וְיָצָא אֶל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה וְכִפֶּר עָלָיו וְלָקַח מִדַּם הַפָּר וּמִדַּם הַשָּׂעִיר וְנָתַן עַל קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃

ויקרא טז, יח

3. וְשָׁחַט אֶת בֶּן הַבָּקָר לִפְנֵי יְהוָה וְהִקְרִיבוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃

ויקרא א, ה

שיטה מקובצת

רבי יהודה אליבא דר"א מתני בין בבלול בין בבוסות. אף על גב דמתניתין לא אתיא כרבי יהודה דמתני' פליגי בעולה וחטאת (וכ"י לא פליג) [ולפיכך דר"י לא פליג] בעולה וחטאת, ועוד דמתני' משמע דלא פליגי בבעלת מומין אלא לכ"ע יספך לאמה אף לר"א דמאיסי, מ"מ לענין דמיירי בין בבלול כו' אין סברא דמתני' פליג עליה, ומשני דבבלול נמי פליגי עליה, דמתני' לא מייירי אלא בבוסות. וא"א ומ"מ יקשה לרב אשי דאמר לר' אליעזר דאין בילה, דלר' יהודה דאמר דמייירי ר"א בבלול א"כ יש בילה והדרי קושיא לדוכתיה. וי"ל דמדברי יהודה לא קשיא דמלי למימר דמייירי דאיכא רובא דם תמימה וקא יהיב למזבח שיעור דם בעלת מום ועוד, כדמשני לעיל בתירוץ פירכא, אבל לרבנן דפליגי עליה דר"י ומוקמי פלוגתייהו אף בהיכא דשניהן שויה ומכשיר להו לתרוייהו, בבוסות פליגי

מ) [מנחות כב: כג. תמורה ה:], **נ)** ויקרא כב כה, **ס)** ויקרא נדבה פרש' ד ה"ז.